

29 Vii mind kõrge kalju peale

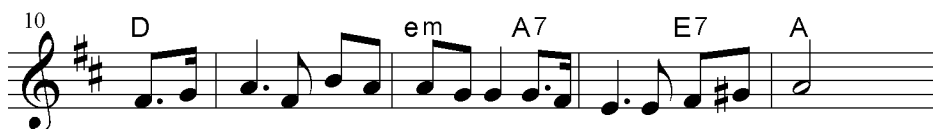
Sõnad ja viis:
Lewis Hartsough

1. Vii mind kõr-ge kal-ju peale, kuhu vaenla-ne ei saa,

vii mind kind-la kant-si sisse, mis jääb seisma lõpma - ta!

Sel-le kõr-ge kal-ju pea - le rajan o-ma õn-nis - tust.

Ta on vanast a-jast seisnud ja jääb seisma i - ga-vest'.

2. Kui ka selle kalju vastu
lained hirmsalt peksavad,
ei ma siiski tunne hirmu.
Sinna jälle vajuvad.

4. Üksnes selles kõrges kaljus
on mu elu, õnnistus!
Kui kõik ilma vara lõpeb,
ta mu jäädav varandus.

3. Oh, mis rõõmu kalju annab
minu hingel' alati!
Tema rüppest jookseb välja
rahu väge rohkesti.

5. Kalju, kes sa andsid mulle
elu-vett, sind kiidan ma.
Su peal jään ma kuni viimaks
taevasse mind tõstad sa.